

Białystok, 2018.02.23

RIO.II-025-6/18

Pani
Stanisława Kozłowska
Skarbnik Miasta Białystok

Odpowiadając na pytania zawarte we wniosku z dnia 1 lutego 2018 r., związane z obowiązującą od 1 stycznia 2018 r. zmianą przepisów ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2343, ze zm.), w wyniku której podniesiony został – z 3.500 zł na 10.000 zł – limit wartości środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych umożliwiający dokonywanie jednorazowego umorzenia, informuję, że w ocenie Regionalnej Izby Obrachunkowej w Białymstoku:

1) Nie zaszły żadne zmiany w zakresie możliwości określenia niższej – względem podanej w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych – wartości środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, które będą podlegać odpisom amortyzacyjnym dokonywanym stopniowo – przepisy § 7 ust. 2 pkt 6 obowiązującego od 1 stycznia 2018 r. rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 13 września 2017 r. w sprawie rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego, jednostek budżetowych, samorządowych zakładów budżetowych, państwowych funduszy celowych oraz państwowych jednostek budżetowych mających siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1911) dopuszczają taką możliwość, analogicznie jak przepisy § 6 ust. 3 pkt 6 obowiązującego do 31 grudnia 2017 r. rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 5 lipca 2010 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont... (Dz. U. z 2017 r. poz. 760). Decyzję o ewentualnym przyjęciu niższej wartości środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających stopniowym odpisom nadal podejmuje jednostka zobowiązana do stosowania przepisów rozporządzenia – § 7 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia z dnia 13 września 2017 r., a wcześniej § 6 ust. 2 zdanie drugie rozporządzenia z dnia 5 lipca 2010 r. Z przywołanych przepisów nie wynika, aby Prezydent Miasta był władny do wiążącego ustalania wartości, od której składniki majątkowe mają być umarzane jednorazowo w poszczególnych jednostkach organizacyjnych. Określenie tych kwestii pozostawione jest wyraźnie „jednostce”, która definiowana jest w § 2 pkt 2 rozporządzenia z 13 września 2017 r. jako jednostka budżetowa lub zakład budżetowy (analogicznie § 2 pkt 3 rozporządzenia z dnia 5 lipca 2010 r.).

2) Nie zaszły żadne zmiany w zakresie klasyfikowania wydatków do bieżących lub majątkowych. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 2 marca 2010 r. w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów, wydatków, przychodów i rozchodów oraz środków pochodzących ze źródeł zagranicznych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1053, ze zm.) nadal stanowi, że w paragrafach: 605, 607, 611 i 613 ujmuje się wydatki na inwestycje, bez zakupów inwestycyjnych, które należy klasyfikować odpowiednio w paragrafach: 606, 608, 612 i 614. Zakupy te odnoszą się do środków trwałych niezaliczonych do pierwszego wyposażenia, których wartość początkowa jest wyższa od kwoty określonej w art. 16f ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, a odpisy amortyzacyjne od tych środków trwałych nie są dokonywane jednorazowo lub gdy od nich nie dokonuje się odpisów amortyzacyjnych w przypadkach określonych w tej ustawie. Z przywołanej regulacji wynika, że ewentualne obniżenie przez kierownika jednostki budżetowej (zakładu budżetowego) kwoty, od której środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne będą amortyzowane stopniowo nie może mieć wpływu na stosowanie klasyfikacji budżetowej wydatków na ich zakup. Trzeba bowiem mieć na względzie, że aby dany zakup środka trwałego mógł być zaliczony do zakupów inwestycyjnych wymagane jest spełnienie (w szczególności) dwóch warunków: 1) wartość początkowa jest wyższa od kwoty 10.000 zł; 2) odpisy amortyzacyjne są dokonywane stopniowo (nie są dokonywane jednorazowo). Jeżeli jednostka, w oparciu o możliwości stworzone przez § 7 ust. 2 rozporządzenia w sprawie zasad rachunkowości..., przyjmie w polityce rachunkowości, że np. będzie stopniowo amortyzować środki trwałe o wartości 5 000 zł, to w świetle rozporządzenia o klasyfikacji budżetowej zostanie spełniony warunek nr 2), jednakże nie zostanie spełniony warunek nr 1) dla uznania zakupów takich środków trwałych jako zakupów inwestycyjnych. Przyjęcie w takim przypadku interpretacji, że regulacja wewnętrzna w kwestii sposobu dokonywania odpisów amortyzacyjnych środków trwałych ma niejako automatyczne i rozstrzygające znaczenie dla klasyfikowania wydatków budżetowych na ich zakup jest zdaniem RIO w Białymstoku całkowicie nieuprawnione. Przepisy obu rozporządzeń, wydanych na podstawie odrębnych podstaw prawnych, nie pozostają ze sobą w kolizji.

W świetle przywołanych regulacji prawnych Regionalna Izba Obrachunkowa w Białymstoku nie może podzielić stanowiska zaprezentowanego we wniosku, według którego Prezydent Miasta jest władny, aby zobowiązać wszystkie jednostki podległe do obniżenia kwoty, powyżej której należy dokonywać stopniowych odpisów amortyzacyjnych, skutkiem czego będzie zmiana określonych prawem powszechnie obowiązującym zasad kwalifikowania wydatków do wydatków majątkowych.

Jednocześnie informuję, że wyrażone przez RIO w Białymstoku stanowisko należy traktować jako niewiążącą opinię prawną.

PREZES
Regionalnej Izby Obrachunkowej
Stanisław Srocki
Stanisław Srocki